

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De hæreticis. Consilium DLXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

De hæreticis.

SUMMARIUM.

Condemnatione de hæresi per Iudicem Ecclesiasticum facta, an Iudex laicus denuò cognoscere possit, priusquam poenam exequatur.

CONSILIUM DLXXVI.

Consilium hoc repetitum supra CXLI. ideoque hic omittum.

De hæreticis.

SUMMARIUM.

Hæreticum de iure intestabilem an Princeps secularis testabilem facere possit.

CONSILIUM DLXXVII.

Cum positum sit supra Cons. CCCLXXXVIII. hic est omittum.

De hæreticis.

SUMMARIUM.

Hæreticus in hæreditate sibi delata non partem pro se facit, neque pro fisco.

1. Hæresis poenæ an obviat in non communis.
2. Incapacitas occulta an nocet.
3. Poenæ legis Iuliae Maiestatis quomodo imponatur liberis.
4. Incapacitas post delatam hæreditatem fisco non alteri prodest.
5. Hæreticus est, qui conciones hæreticas audit.
6. Hæretico interdum prodest recessus ab hæresi.
7. Hæreticus est, qui hæreticos libros habet studio propagandæ hæresis.
8. Hæreticus sine additione non acquiritur.
9. Notorium habet vim sententiæ.
10. Hæresis criminis læsæ Maiestatis comparatur.
11. Hæreticus ius successionis non habet.
12. Intellectus l. Manichæos Col. De hæret.
13. Hæretici memoria damnari possunt.
14. Intellectus c. Excommunicamus §. credentes De sentent. excommunicat.
15. Vulgo opinio non facit in notorio.
16. Intellectus l. Barbarius De offic. prætor.
17. Maiestatis læsæ poenæ, quem locum habeat in filiis.
18. Partis Catholici bona non pertinent ad filios vel cognatos hæreticos, sed Catholicos.
19. Argumentum a contractibus ad ultimas voluntates infirmum est in corrector. §.

CONSILIUM DLXXVIII.

PROPOSITUM in facto, quod intestata, & sine liberis decesserit Domina Anna Dolein plurimum feudorum, castrorum, ac dominiarum temporalium Domina; eaq; mortua Domicellus Antonius vander Vaecht hæc feuda tamquam proximus heres apprehendit & relevavit: quæ eadem dominia quoque relevavit Domicellus Philippus Wilsinkereken, eidem Dominae Annæ in eodem propinquitatis gradu cum Domicello Antonio conjunctus, sed ætate maior; qui prætextu huiusmodi relevandi de facto occupavit Castrum de Nocheren. Unde Antonius Philippum in ius vocavit, & adversus eum ad dicti castri ac dominiæ restitutionem contendit; hæc est causa, quod quamvis Philippus in eodem gradu sanguinis sit, hæreditatis tamen ius incapax, & ad succedendum inhabilis sit,

ob id, quod ante delatam hanc hæreditatem, & tempore quo delata fuit, notorius & manifestus fuerit hæreticus, Emdæ cum sectariis conversatus, ubi more hæreticorum communicaverit, & eorum publicæ cenæ interfuerit; & omnibus rebus his inferioribus Belgii Regionibus per tumultus hæreticorum perturbatis, ausus fuerit eò reverti, adductis aliquot vasis libris hæreticorum plenius, quos in vulgus ad corrumptendos aliorum animos sparsit ac distribuit, & sectarios aliquot aluit in dicto Castro de Nocheren. Hoc processu pendente, lite tum nondum sed propè contestatâ, mortuus est Philippus, nondum accusatus aut citatus per fisco Principis, vel Officialis Episcopi: eo mortuo Procurator Fisco apphensio prædicto castro & dominio in ius vocat Domicellum Antonium, ad videndum & audiendum declarari dictum castrum & dominium confiscatum esse, & Regiæ Majestati adjudicari; ex eo, quod Philippus post delatam prædictam hæreditatem factus hæreticus turbis seu rebellionibus illius temporis, contra Regiam Majestatem, se immiscuerit. Adversus quæ Antonius contendit, dictum Philippum etiam antea manifestum hæreticum, & sic hæreditatis illius incapacem fuisse; ideoque illam ad se tamquam solum proximum hæredem capacitatem pertinere.

Fiscus id negat; potissimum quia tempore delatæ hæreditatis Philippus per alicujus Iudicis sententiam non fuerit declaratus hæreticus, imò nec accusatus; & quod occultus hæreticus acquisitionis etiam per successionem sit capax; & poenæ adversus hæreticos statutæ locum non habeant nisi in convictis, vel saltem accusatis; ob id, quod leges, ut & Canones, qui has poenas continent, partim de convicto hæretico apertè loquantur, l. Manichæos in verb. cuiquam convicto relinquimus facultatem c. De hæreticis, partim de excommunicato, l. Credentes in verb. postquam quilibet salum fuerit excommunicatione notatus c. De hæreticis. & cap. Excommunicamus §. credentes De sentent. excommunicat. * Ut generaliter qui communi opinione pro capaci & habili reputatur, etiam si occultè obnoxius sit crimini vel delicto, ex quo superinduci posset incapacitas, effectus incapacitatis non patitur in quocumq; actu explicando, cuius potestatem delicti condemnationis, declaratio, seu accusatio auferret vel impediret, ex regulâ per Hippolitum de Marsiliis traditâ & applicatâ, in præf. criminali §. aggredior n. 35. * Illud quoque ad exemplum trahens, quod poenæ, quæ ex primò capite legis Iulianæ liberis eorû, qui Majestatis Rei sunt, infliguntur, non infliguntur a tempore commissi huius delicti, sed à tempore, quo parentes eorum convicti & condemnati sunt, l. Quisquis & ibi notat: cod. Ad leg. Iul. Maiest. Item quod clausula ipso jure poenis hæreticorum appositâ, requirit antecedentem Iudicis declarationem, ut effectum obtineat, Hippol. de Marsil. in d. §. aggredior nu. 119. Paulus Grillandus in tract. de hæret. quest. 5. n. 7. & 8. ideoque etiam hæreticum ab actibus seu officiis civilibus non repelli, nisi antecedente declaratoriâ sententiâ; licet ipso jure sit excommunicatus; loach. Mynsinger observat. centuria 2. c. 43. Denique quod difficultus incapacitas personæ hæretici superinducatur, quam confiscatio in ejus bonis;